(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastoa soveltamalla annetut säädökset)

YHTEINEN KANTA,

29 päivältä maaliskuuta 1999,

jonka neuvosto on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella hyväksynyt järjestäytyneen rikollisuuden vastaista Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimusta koskevasta ehdotuksesta

(1999/235/YOS)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen K.3 artiklan 2 kohdan sekä K.5 artiklan,

tunnustaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.1 artiklan mukaisesti sekä rikosoikeuden alan oikeudellisen yhteistyön että poliisiasiain yhteistyön merkityksen kaikenlaisten vakavien kansainvälisen rikollisuuden muotojen ehkäisemisessa ja torjumisessa,

sekä katsoo, että

jäsenvaltiot pitävät järjestäytyneen rikollisuuden torjumista yhteistä etua koskevana asiana,

Amsterdamissa kesäkuussa 1997 kokoontunut Eurooppaneuvosto hyväksyi järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa käsittelevän korkean tason työryhmän toimintasuunnitelman, joka sisältää kattavia ehdotuksia järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen toiminnan tehostamiseksi,

on otettava huomioon toimenpiteet, jotka Euroopan unioni on jo hyväksynyt tai joita valmistellaan tai hyväksytään parhaillaan, ja joiden tarkoituksena on kyseisen toimintasuunnitelman täytäntöönpano, ja erityisesti rikollisjärjestöön osallistumisen kriminalisoinnista Euroopan unionin jäsenvaltioissa 21 päivänä joulukuuta 1998 hyväksytty yhteinen toiminta 98/733/YOS ([1]),

on ryhdytty järjestelyihin järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen laatimiseksi ja siitä neuvottelemiseksi,

neuvosto kehotti 5 päivänä lokakuuta 1998 antamissaan päätelmissä puheenjohtajavaltioita ehdottamaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan mukaista yhtä tai useampaa Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimusta ja sen pöytäkirjoja koskevasta ehdotuksesta hyväksyttävää yhteistä kantaa, ja

pyrkimyksenä on osallistua mahdollisimman täysimääräisesti ehdotettua yleissopimusta koskeviin neuvotteluihin sekä välttää ehdotetun yleissopimuksen ja unionista laadittujen asiakirjojen väliset ristiriitaisuudet,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN YHTEISEN KANNAN:

1 artikla

1. Jäsenvaltiot kannattavat ehdotetun järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen ja mahdollisten pöytäkirjojen laatimista. Jäsenvaltiot puoltavat sellaisten määräysten sisällyttämistä yleissopimusehdotukseen, joilla mahdollisimman paljon helpotetaan järjestäytyneen rikollisuuden tehokasta torjumista, syytteeseenpanoa ja tutkintaa.

2. Jäsenvaltiot varmistavat, että yleissopimusehdotuksen määräykset, jotka liittyvät velvoitteeseen kriminalisoida tietyt toimet, ovat sopusoinnussa erityisesti yhteisen toiminnan 98/733/YOS 1 ja 2 artiklan kanssa.

3. Yleissopimusehdotuksen olisi muiden määräysten osalta koskettava mahdollisimman laajasti rikollisjärjestöjen toimintaa ja kansainvälistä yhteistyötä näiden järjestöjen vastaisessa toiminnassa. Yleissopimusehdotuksen asiaan liittyvien määräysten olisi periaatteessa käsitettävä sellaisten henkilöiden toiminta, jotka toimivat yhdessä vakavien rikosten suorittamiseksi ja kuuluvat mihin tahansa rikollisjärjestöön, jolla on rakenne ja joka perustetaan tai on aiemmin perustettu tietyksi ajaksi. Säännösten ei tulisi rajoittua ryhmiin, joilla on erityisen kehittynyt rakenne ja jotka ovat luonteeltaan pysyviä, kuten mafiatyyppisiin järjestöihin; järjestöillä ei tarvitse välttämättä olla muodollisesti määriteltyjä tehtäviä jäsenilleen eikä niiden jäsenyyden tarvitse olla pysyvää.

([1]) EYVL L 351, 29.12.1998, s. 1

4. Yleissopimusehdotukseen sisällytettävillä, kansainvälistä yhteistyötä koskevilla määräyksillä olisi varmistettava ihmisoikeuksien suojaaminen asianmukaisesti ja helpotettava tätä koskevaa yhteistyötä. Niitä olisi voitava soveltaa tilanteessa, jossa pyynnön vastaanottanut valtio ei tutkimusten ollessa alustavassa vaiheessa voi varmuudella todeta tietyllä rikoksella olevan yhteyttä järjestäytyneeseen rikollisuuteen. Saattaisi myös olla hyödyllistä määritellä joitain perusteita, joiden avulla todetaan yhteydet järjestäytyneeseen rikollisuuteen.

5. Rahanpesun vastaisten toimenpiteiden osalta yleissopimuksen olisi katettava laajalti erilaisia rikoksia ja sen olisi erityisesti oltava yhdenmukainen rahanpesunvastaisen toimintaryhmän 40 suosituksen kanssa.

6. Rikollisin keinoin hankittuja varoja koskevat yleissopimusehdotuksen määräykset eivät saisi olla ristiriidassa neuvoston 3 päivänä joulukuuta 1998 hyväksymän rahanpesua, rikoksentekovälineiden ja rikoksen tuottaman hyödyn tunnistamista, jäljittämistä, jäädyttämistä, takavarikkoa ja menetetyksi tuomitsemista koskevan yhteisen toiminnan 98/699/YOS ([1]) kanssa, ja niissä olisi otettava huomioon tämä yhteinen toiminta.

7. Yleissopimusehdotuksen asiaan liittyvät määräykset voidaan tarvittaessa laatia huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laitonta kauppaa vastaan tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien vuoden 1988 yleissopimuksen mukaisesti. Lisäksi niissä olisi otettava täysimääräisesti huomioon rikoksen tuottaman hyödyn rahanpesua, etsintää, takavarikkoa ja menetetyksi tuomitsemista koskeva Euroopan neuvoston vuoden 1990 yleissopimus.

2 artikla

Neuvotellessaan ehdotetusta Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksesta ja mahdollisista pöytäkirjoista jäsenvaltiot sovittivat puheenjohtajavaltion aloitteesta kantansa mahdollisuuksien mukaan yhteen ja pyrkivät yhteisiin kannanottoihin kaikista sellaisista kysymyksistä, jotka vaikuttavat merkittävästi unionin etuihin. Komissio on täysimääräisesti mukana tässä työssä. Tarvittaessa harkitaan lisätoimenpiteitä sen mukaan, miten neuvotteluissa edistytään.

3 artikla

Jäsenvaltiot varmistavat, että ehdotetun Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen ja mahdollisten pöytäkirjojen määräykset eivät ole ristiriidassa jäsenvaltioiden välillä laadittujen asiakirjojen kanssa.

4 artikla

Neuvosto pyrkii tarvittaessa hyväksymään muita yhteisiä kantoja yleissopimusta koskevasta ehdotuksesta ja erityisesti sen mahdollisten pöytäkirjojen osalta.

5 artikla

Tämä yhteinen kanta julkaistaan virallisessa lehdessä.

Tehty Brysselissä 29 päivänä maaliskuuta 1999.

Neuvoston puolesta

F. MÜNTEFERING

Puheenjohtaja

([1]) EYVL L 333, 9.12.1998, s. 1